

Що таке паркінсонізм, його ознаки і методи лікування

Симптоми і лікування паркінсонізму

Паркінсонізм – патологічний стан, який проявляється періодичним тремтінням голови та нижніх/верхніх кінцівок (тремор), порушенням рухової активності і високим тонусом м'язів. Хворий на хворобу Паркінсона теж має такі симптоми, але ці два поняття відрізняються. Хвороба Паркінсона – самостійне захворювання, а паркінсонізм – це сукупність ознак, які можуть з'явитися після травми голови або при отруєннях.

Причини виникнення паркінсонізму

Цей синдром розвивається на фоні загибелі клітин головного мозку, що супроводжується припиненням вироблення і надходження в організм дофаміну. Саме цей механізм розвитку патології і призводить до стійкого або періодичному тремору. Причини виникнення паркінсонізму:

- сильне отруєння чадним газом або сполуками марганцю;
- важкі травми головного мозку;
- порушення кровообігу в судинах головного мозку;
- інфекційні захворювання, що протікають у важкій формі – енцефаліт після укусу кліща, сифіліс, грип;
- доброякісні/злроякісні новоутворення головного мозку.

Як проявляється паркінсонізм

Симптоми і ознаки хвороби Паркінсона подібні до проявів паркінсонізму і це не тільки тремор. У хворого відзначаються:

- згорблена спина і нахилена вперед голова;
- специфічна хода – хворий йде дрібними кроками і човгає;
- повільні рухи;
- монотонність мови;
- погіршення пам'яті, відсутність емоцій;
- сильне слиновиділення (у деяких випадках з рота хворого постійно тече слина).

Якщо у людини розвивається судинний паркінсонізм, тоді до основних симптомів додадуться сильні головні болі і запаморочення, неможливість швидкого підйому з ліжка або стільця, паралічі або парези. Такі симптоми діагностуються після інсульту або на ж фоні порушення мозкового кровообігу хронічного перебігу.

Зверніть увагу: при тривалому вживанні специфічних лікарських препаратів (зазвичай тих, що використовуються для лікування захворювань психіатричного характеру) також можуть з'явитися вищезгадані симптоми. В такому разі діагностуватиметься «лікарський паркінсонізм».

Синдром ніколи не починається раптово, він проходить повільний розвиток. Спочатку хворий страждає на запаморочення і в нього погіршується пам'ять, потім приєднується хиткість ходи і неінтенсивний тремор. Як і стадії хвороби Паркінсона, синдром прогресує і за відсутності лікування стає яскраво вираженим.

Медицині добре відомо, що уповільнити розвиток захворювання Паркінсона цілком імовірно, а от повністювилікувати пацієнта не вдасться. Відмінність паркінсонізму полягає в тому, що при виявленні причини появи цього синдрому є можливість усунути її і відновити здоров'я. Наприклад, якщо діагностовано доброякісна/злроякісна пухлина, то хірургічне втручання стане вдалим вибором для лікування паркінсонізму.

Як відбувається лікування паркінсонізму:

Призначаються лікарські препарати, в склад яких входить дофамін. Доречним є застосування засобів, які здатні зупинити загибель клітин головного мозку та уповільнити цей процес. Такі засоби відносяться до групи нейропротекторів.

Якщо хворий перебуває у поганому настрої з порушенням психоемоційного фону, призначаються антидепресанти.

Важливу роль в одужанні відіграють фізичні навантаження і рухливі заняття. Лікарі зазвичай рекомендують грати в м'яч, танцювати, плавати в басейні. Але самотійно підбирати фізичні навантаження не можна, оскільки при судинному паркінсонізмі будь-які навантаження під заборноюю.

Сучасна медицина пропонує скористатися глибокою стимуляцією мозку. Для цього в мозок вставляються електроди, які з'єднані зі спеціальним пристроєм. Саме ця конструкція передає в головний мозок імпульси, які зменшують інтенсивність симптоматики і людина вже не відчуває сильного тремору або скутості рухів.

Є розробки і для проведення хірургічного втручання, але вони застосовуються рідко і тільки якщо медикаментозне лікування не дало позитивних результатів.

Можливі ускладнення та профілактика

Якщо лікування паркінсонізму буде відсутнє або проводилось без контролю з боку медичних працівників, то в майбутньому може розвинути нерухомість і повна неможливість догляду за собою. Крім цього, по мірі прогресування синдрому відбуваються порушення інтелекту – хворий втрачає пам'ять, перестає орієнтуватися в просторі, не розуміє, що відбувається навколо.

Профілактика паркінсонізму полягає у своєчасному лікуванні будь-яких інфекційних захворювань, контролі артеріального тиску (занадто високе може спровокувати інсульт, а це загрожує судинним паркінсонізмом).

Будь-які питання з приводу розвитку і небезпеки паркінсонізму можна задати фахівцям, контакти яких є на сторінках нашого [сайта](#).